

ФЕНОМЕНОЛОГІЧНИЙ СВІТ. ЗАМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ

Білик А.С., к.т.н., голова координаційної ради УНДЦА «Зонд», ФАКС НТУУ «КПІ», м. Київ, Україна

Сучасний світ – феноменологічний. Експериментальне спостереження явищ і феноменів та встановлення локальних взаємозв'язків між ними передують їх поясненню в системі існуючих наукових уявлень про світ. Наука розвивається стрибкоподібно, переходячи від одних парадигмальних теорій до інших, більш універсальних і всеосяжних. Аномалії, як факти, що не можуть бути пояснені в рамках існуючої парадигми, стають рушієм до її зміни, підґрунтям для ствердження нової системи знань. Всі відкриття нових типів явищ характеризують етапи, що включають попереднє усвідомлення аномалій, поступове або миттєве їх признание – як дослідне, так і понятійне, і послідує зміню парадигмальних категорій і процедур, яка часто зустрічає опір [1].

Проте інерціальність наукової парадигми, що виступає як її захисний і регуляторний механізм, у сучасному інформаційному світі [2] призводить до часткової акцепції явищ та відсутності ефективної консолідації пояснень їх проявів з точки зору різних областей знань.

Так, наприклад, допускаючи, що спостерігач може впливати на редукцію хвильової функції [3] і навіть на імовірності подій у світі макрооб'єктів [4], існуюча парадигма все ще не може визнати телекінез і яснобачення [5]. Спостерігаючи надсвітлові швидкості сигналів від пульсарів [6], вагається визнати їх засобом передачі інформації [7, 8]. Допускаючи можливість розвитку у позаземних цивілізацій, енергоспоживання яких співмірне енергіям зоряних систем [9] технологічних об'єктів, як сфери Дайсона [10], обходить увагою такі об'єкти як «червоний квадрат» HD44179 [11] і SS433 [12]. Шукаючи сліди позаземного розуму у радіосигналах [13], парадигма не враховує можливу наявність таких слідів на Землі [14, 15] як втім і на інших тілах Сонячної систем [16]. Спростовуючи астрологію [17], існуюча парадигма не в змозі пояснити впливу астрономічних явищ на непов'язані земні процеси [18; 19]. Незважаючи на багатий фактичний матеріал [20, 21], та розроблені моделі [22, 23, 24] у сфері феноменології залишаються можливість існування паралельних світів.

Проте наука ще ніколи не була так близька до формування цілісної картини світобудови. Останні дослідження все більше стирають межі між класичною і квантовою фізиками [25]. Відкриття лише протягом останніх 20 років понад 400 екзопланет та води на Марсі змусило перейти від позицій унікальності Землі [26] до оптимістичних прогнозів відкриття позаземного життя вже в цьому сторіччі [28]. Аномалістика не тільки знаходиться на стику різних галузей науки в плані використання їх методик, вона є сполучною ланкою між фактично спостережуваними явищами реального світу і його теоретичними моделями.

В цьому ракурсі дослідження аномальних явищ з наукової точки зору є особливо актуальним [27]. Адже насамперед, аномальні явища – ознака і нагадування, що існуюче уявлення про будову і устрій Світу ще досить далеке від

повноти.

І прихід нової наукової парадигми, яка здатна їх пояснити, слід очікувати вже у найближчі часи.

Список літератури:

1. Кун Т. Структура научных революций, – М., Прогресс, 1977.
2. Шеннон К. Работы по теории информации и кибернетике. – М.: Изд-во иностранной литературы, 1963. – 830 с.
3. Менский М.Б. Концепция сознания в контексте квантовой механики // УФН, т.175, №4. – С.413-435.
4. Dean Radin. Entangled Minds: Extrasensory Experiences in a Quantum Reality. Paraview Pocket Books: – New York, 2006. – 368 p.
5. Ханцеверов Ф.Р. Эниология. В 3-х томах. Т.1. МАЭН. – М.: АНМ, 1996. – 282 с.
6. F. A. Jenet, D. Fleckenstein, A. Ford, A. Garcia, R. Miller, J. Rivera, K. Stovall Apparent Faster-Than-Light Pulse Propagation in Interstellar Space: A new probe of the Interstellar Medium / Cornell University Library, – 13 Sep 2009.
7. Арепьев Ю. Д. Изменение собственного поля частиц, генерация электромагнитного излучения и сверхсветовая связь в природе // Физика сознания и жизни, космология и астрофизика, 2006, №3.
8. Олейник В.П. Проблема сверхсветовой коммуникации: сверхсветовые сигналы в электромагнитном поле и их физический носитель // Физика сознания и жизни, космология и астрофизика, 2006, №1.
9. Кардашев Н.С. Передача информации внеземными цивилизациями // Внеземные цивилизации. – Ереван: Изд-во АН Армянской ССР, 1965. – С. 37-53.
10. Dyson, Freeman J.: Imagined Worlds. Harvard University Press, 1998. – p. 163.
11. Кульський А.Л. «Парадокс Ферми»:существует ли он в действительности? // Вселенная пространство, время. №10/2006. – С. 38-42.
12. Лефевр В.А. Космический субъект. – М.: Когито-центр, 2006. – 221 с.
13. Шкловский И. С. Вселенная. Жизнь. Разум.– М.: «Наука», 1980. – 352 с.
14. Василик П.В., Фурдуй Р.С. О функциональной роли мегалитов (у цьому збірнику)
15. Прусс О.П. На пути к диалогу: планетарные системы на полях Земли (у цьому збірнику)
16. Архипов А.В. Археологическая разведка Луны: результаты проекта SAAM / матер. науч.конф. "SETI на пороге XXI века: итоги и перспективы", – М.: 2002.
17. Саган К. «Космос»/Cosmos: A Personal Voyage, Random House, 2002. – 384 с.
18. Шноль С.Э., Коломбет В.А., Пожарский Э.В. и др. О реализации дискретных состояний в ходе флуктуаций в макроскопических процессах // УФН, в.168 (10), 1998. – С.1129-1140.
19. Пугач А.Ф. Соломинка чувствует Солнце и Луну сквозь Землю (у цьому збірнику)
20. Vallee. J. Dimensions. A Casebook of Alien Contact. Contemporary Books, Chicago-New York. 1988, – 304 pp.
21. Jenny Randles, Time Storms: The Amazing Evidence of Time Warps, Space Rifts and Time Travel Berkley Pub Group 2002 – 174 p.
22. Каку М., Параллельные миры: Об устройстве мироздания, высших измерениях и будущем Космоса / Перев. с англ. – М.: ООО Издательство «София», 2008. – 416 с.
23. Everett Н III Rev. Mod. Phys. v29 – p.454 (1957), reprinted 1983.
24. Писаренко В.Г. О гипотезе существования АЯ, возможности управления многосвязностью пространства-времени и межзвездной коммуникации (у цьому збірнику)
25. Wave–particle duality of C₆₀ molecules // Nature 401, 680-682 (14 October 1999) | doi:10.1038/44348
26. Шкловский И.С. Существуют ли внеземные цивилизации // Земля и Вселенная,№ 3/1985. – С. 76-80.
27. Кириченко А.Г. Исследование аномальных явлений: проблемы, концепции, методы и средства (у цьому збірнику).
28. Rees M. ET may be there, but will he call? // The Times, October 21, 2008.